

«Μεγάλη η προστασία της Θεοτόκου»

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

Όταν ο Θεός είναι πολύ θυμωμένος εναντίον ενός αμαρτωλού, υπάρχει κάποιος που να μπορεί να μεσιτεύσει; Να τον ημερώσει με παρακάλια και να τον γυρίσει σε ευσπλαχνία και έλεος; Οι Εβραίοι εκεί στην έρημο έκαναν την μεγαλύτερη ανομία, που μπορεί να κάνει άνθρωπος εναντίον του Θεού. Έπεσαν στην ειδωλολατρία· κατασκεύασαν ένα μοσχάρι χρυσό και το προσκύνησαν ως θεόν και αθέτησαν τον αληθινό Θεό, που τους ελευθέρωσε από την σκλαβιά της Αιγύπτου. Οργίζεται πάρα πολύ ο Θεός, θέλει να τους αφανίσει, να τους εξολοθρεύσει, να τους χάσει από το πρόσωπον της γης. Μεσιτεύει και παρακαλεί ο Μωϋσής· «και: πάυσε — λέει — την οργή και το θυμό σου και γίνε ίλεως για την κακία του λαού σου· θυμήσου τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους δούλους σου». «Όχι», αποκρίθηκε ο Θεός, «άφησέ με· λόγω του μεγάλου θυμού και της οργής μου θα τους καταστρέψω». «Άφησέ με;» Και ποιός κρατά τον Θεό; Ποιός τον εμποδίζει; Η οργή του είναι αναμμένη, και το σπαθί του ξεγυμνωμένο. Αυτός είναι και παντοδύναμος και

παντεξούσιος. Ποιός έχει τόση δύναμη και τόση παρρησία, να μην τον αφήσει να κάνει την εκδίκησή του στον αχάριστο εκείνο λαό; Τον κρατούσε, τον εμπόδιζε, δεν τον άφηνε η παράκληση εκείνη του Μωσή, πού του έλεγε· παύσε την οργή σου και το θυμό σου και γίνε ίλεως για την κακία του λαού σου»· και του θύμισε τους παλαιούς εκείνους Πατριάρχες, πιστούς δούλους και φίλους του· «θυμήσου τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους δούλους σου». Και αληθινά ο Θεός σταμάτησε την οργή του, έσβησε τον θυμό του, εξιλεώθηκε, συγχώρεσε εκείνη τη φοβερή ανομία των Εβραίων «και δεν πραγματοποίησε ο Κύριος την τιμωρία που είπε ότι θα κάνει στο λαό του».

Τώρα λέω: τί ήταν ο Μωσής μπροστά στον Θεό; Ένας δούλος· και ο Αβραάμ και ο Ισαάκ και ο Ιακώβ; Ομοίως δούλοι· και η Παναγία Παρθένος τί είναι μπροστά στον Θεό; Μία Μητέρα, και Μητέρα περισσότερο αγαπημένη απ' όλα τα κτίσματα. Όπως λέει ο ιερός Δαμασκηνός, μεταξύ των δούλων του Θεού και της Μητέρας του είναι τεράστια η διαφορά. Αν η μεσιτεία του δούλου Μωυσέως συγκρατεί την θεία οργή και δεν την αφήνει να πέσει πάνω στους ειδωλολάτρες Εβραίους, η μεσιτεία της Μητέρας Μαρίας, περισσότερο θα συγκρατεί αυτήν τη θεία οργή, χωρίς να την αφήσει να πέσει πάνω στους χριστιανούς.

Μάλιστα ο Θεός, όταν τον παρακαλούν οι άλλοι Άγιοι, άλλοτε μεν τους εισακούει, και καμιά φορά δεν τους εισακούει· αυτός είναι αφέντης, εκείνοι είναι δούλοι, αυτό που ζητούν είναι μία χάρη, που για να την κάνει, ή να μην την κάνει, εξαρτάται

από την ελεύθερη απόφασή του. Δεν παρακάλεσε ένας Παύλος τρεις φορές για μία χάρη τον Θεό, και δεν εισακούστηκε; Αλλ' ο Θεός, όταν τον παρακαλέσει η Παναγία Παρθένος, πάντα την εισακούει. Αυτός είναι Υιός της, εκείνη είναι Μητέρα του. Το να κάνει ο Υιός αυτό που του ζητά η Μητέρα του, τούτο δεν είναι χάρη, είναι χρέος φυσικό. Όταν η Βηρσαβεέ, μητέρα του βασιλιά Σολομώντα, πήγε στο βασιλικό παλάτι, αναφέρει η θεία Γραφή, πως «ο βασιλιάς σηκώθηκε από το θρόνο του, βγήκε να την προϋπαντήσει, την προσκύνησε και την έβαλε να καθίσει σε ένα άλλο θρόνο βασιλικό στα δεξιά του»(Γ' Βασ.2,19). Και όταν εκείνη του είπε πως θέλει να του ζητήσει μία χάρη, της απάντησε αυτός με πολύ σεβασμό· «ζήτησε, μητέρα μου, ό,τι θέλεις, και τίποτε δεν θα σου αρνηθώ». Ένας σοφότατος Σολομών γνώριζε πως άνκαι ήταν βασιλιάς, είχε χρέος όμως να τιμήσει σαν βασίλισσα την μητέρα του· άνκαι ήταν βασιλιάς, είχε χρέος να εκπληρώσει κάθε τι που του ζητούσε η μητέρα του. Το ίδιο έκανε με την Παναγία ο Ύψιστος Θεός, όταν αυτή μετέστη από τη γη στους ουρανούς και μπήκε σ' εκείνο το παλάτι της θείας δόξης. Εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε με πόση τιμή τη δέχθηκε ο Μονογενής της Υιός. Δεχόμαστε εκείνο, που προείπε το Πνεύμα το Άγιο με το στόμα του Δαβίδ: «Παρέστη η βασίλισσα εκ δεξιών σου», δηλαδή πως πάνω από όλους τους χορούς των αγίων και μακαρίων, πάνω από όλα τα τάγματα των Αγγέλων, των Αρχαγγέλων, των Χερουβίμ και των Σεραφίμ, την έβαλε να καθίσει στα δεξιά του, στο θρόνο της βασιλευούσης Θεότητας. Εκεί λοιπόν φαίνεται να της λέει: «ζήτησε, μητέρα μου, ό,τι θέλεις, και τίποτε δεν θα σου αρνηθώ». Μητέρα μου εκλεγμένη απ' όλες τις γενεές, ευλογημένη ανάμεσα σ' όλες τις άλλες γυναίκες, όπως ήσουν κεχαριτωμένη, πλήρης χάριτος στη γη, έτσι τώρα είσαι δοξασμένη, πλήρης δόξης στον παράδεισο. Εσύ είσαι Μητέρα, εγώ είμαι Υιός· δίκαιον είναι να τιμά ο Υιός την μητέρα· δίκαιον είναι να συμβασιλεύει η Μητέρα με τον Υιό· κάθησε στα δεξιά μου και βασίλευε στον ουρανό και στη γη, και ας σε προσκυνούν οι άγγελοι και οι άνθρωποι, ως βασίλισσα, του Θεού Μητέρα. Είμαι Θεός, είμαι Υιός. Ως Θεός, σου χαρίζω τη δόξα μου, ως Υιός σου δίνω την καρδιά μου. «Ζήτησε, μητέρα μου, ό,τι θέλεις, και τίποτε δεν θα σου αρνηθώ». Ζήτησε, ό,τι θέλεις, και εγώ θα κάνω το θέλημά σου, για να γνωρίσει ο κόσμος ποιόν εσύ έχεις Υιό, και ποιάν έχω εγώ πραγματικά Μητέρα και έτσι να σε μακαρίζουν οι άνθρωποι. «Ζήτησε, Μητέρα μου»· ζήτησε την υγεία εκείνου του αρρώστου, που βρίσκεται μισοπεθαμένος στο κρεβάτι· ζήτησε την ελευθερία εκείνου του αιχμαλώτου, που είναι τόσο καιρό αλυσοδεμένος· εκείνου του πτωχού, που έπεσε σε τόσες συμφορές· ζήτησε τη διάσωση εκείνου του ταξιδιώτη, που κινδυνεύει στη θάλασσα· μόνον το όνομά σου να επικαλεσθεί ο άρρωστος, ας γίνει καλά· ο αιχμάλωτος, ας ελευθερωθεί· ο πτωχός, ας ανακουφιστεί· ο θαλασσοπόρος, ας φυλαχτεί· «Ζήτησε, Μητέρα μου». Σε παρακαλεί εκείνη η στείρα γυναίκα να της χαρίσεις παιδί, εκείνη η παρθένος να της φυλάξεις την τιμή· εκείνος ο στρατιώτης

να του δώσεις νίκη· εκείνος ο ναύτης να τον φέρεις στο λιμάνι· εκείνος ο γεωργός να του στείλεις καρποφορία· εκείνος ο έμπορος να πάνε καλά οι δουλειές του· ας πραγματοποιηθεί εκείνο που ζητούν, μόνον με την μεσιτεία σου, της Μητέρας μου· «Ζήτησε, Μητέρα μου». Θέλεις να είναι φυλαγμένη από πείνα, από θανατικό, από πόλεμο και από διάφορους εχθρούς ορατούς και άορατους εκείνη η πόλη, εκείνη η χώρα, εκείνη η εξουσία, που σε ευλαβείται με ιδιαίτερη τιμή; Ας γίνει. Θέλεις ακόμη, εκείνος ο αμαρτωλός, ο αμετανόητος αμαρτωλός, που προκάλεσε την οργή μου, που είναι άξιος θανάτου και κολάσεως, να λάβει μία φώτιση της θείας χάριτος, να επιστρέψει σε μετάνοια, να ζητήσει σωτηρία; Ας γίνει το θέλημα της Μητέρας· «Ζήτησε, Μητέρα μου και δεν θα σου αρνηθώ». Είμαι Θεός, είμαι Υιός· όπως θέλεις, μπορώ να τα κάνω όλα για την αγάπη της Μητέρας· ας δοξάζεται η Μητέρα μου με τη δόξα τη δική μου· ας είναι δόξα δική μου να δοξάζεται η Μητέρα μου.

Έτσι γίνεται, χριστιανοί. Να εισακούει ο Θεός τις παρακλήσεις των άλλων Αγίων, είναι χάρις, διότι είναι των αγίων αφέντης. Να εισακούει τις παρακλήσεις της Παρθένου Μαρίας, είναι υποχρεωμένος, επειδή είναι Υιός της. Νόμος Θεού είναι, να τιμά ο Υιός την Μητέρα· και αφού απέκτησε ο Θεός Μητέρα, υπακούει στον ίδιο νόμο και αυτός. Αυτό αναφέρει ο Νικομήδειας Γεώργιος μιλώντας προς την Παρθένο: «ο Υιός θεωρώντας ως δική του τη δόξα σου, είναι υποχρεωμένος, να εκπληρώνει τις παρακλήσεις σου».

Έλα να σου δώσω ένα ευτυχέστατο μήνυμα, άνθρωπε αμαρτωλέ, που ξεπέρασες στις αμαρτίες τους τελώνες, τις πόρνες και τους ληστές; Ο Θεός είναι οργισμένος μαζί σου όπως με τον άσπλαχνο και αχάριστο δούλο της παραβολής, και σου στέρησε τη χάρη του; Οι άγιοι σε σιχάθηκαν και αντί να μεσιτεύσουν για σένα σε κατηγορούν; Το χρέος των αμαρτιών σου είναι παρά πολύ, και δεν ξέρεις πώς να ξεπληρώσεις τη θεία δικαιοσύνη; Γι' αυτό φοβάσαι και απελπίζεσαι; Αχ, ταλαίπωρη ψυχή! Έχε θάρρος. Υπάρχει κάποιος για να σε βοηθήσει στη μεγάλη συμφορά, η Παναγία Παρθένος. Ας είναι γεμάτος οργή ο Θεός εναντίον σου. Αν εκείνη μεσιτεύσει, αυτός ημερώνει, επειδή είναι Υιός. Και αν δεν παρακαλέσει κάποιος άλλος για σένα, αν μόνον εκείνη παρακαλέσει εισακούεται, επειδή είναι Μητέρα· «πολλά ισχύει δέησις Μητρός προς ευμένειαν Δεσπότης». Όταν ο Αντίπατρος έγραψε προς τον Αλέξανδρο εναντίον της μητέρας του Ολυμπιάδος, αυτός του απάντησε: «δεν ξέρεις Αντίπατρε, πως ένα δάκρυ της μητέρας σβήνει πολλές διαβολές;». Το ίδιο λέω και εγώ σε κάθε χριστιανό. Δεν ξέρεις, χριστιανέ, πώς ένα δάκρυ της Μητέρας, εκείνης της κεχαριτωμένης Μητέρας, πολλές αμαρτίες εξαλείφει; Μία μεσιτεία της, ένας λόγος, ένα νεύμα έχει δύναμη να μεταβάλει όλη τη θεία οργή και αγανάκτηση σε έλεος και ευσπλαχνία; Τρέξε μόνο στη σκέπη της, ζήτησε τη βοήθειά της, έχε ελπίδα στην προστασία της και να είσαι βέβαιος πως,

αν κρατιέσαι από τέτοια άγκυρα, δεν θα χαθείς. Δεν χάθηκε κανένα ζώο από όσα φυλάχθηκαν μέσα στην κιβωτό και δεν χάνεται κανένας χριστιανός απ' όσους καταφεύγουν να φυλαχτούν από την αγίαν Παρθένο, που είναι κιβωτός του αγιάσματος. Γι' αυτό ψάλλει η Εκκλησία μας· «ουδείς προστρέχων επί σοι κατησχυμένος από σου εκπορεύεται, αγνή Παρθένε Θεοτόκε· αλλ' αιτείται την χάριν και λαμβάνει το δώρημα, προς το συμφέρον της αιτήσεως».

Ω Μαρία, μακαριώτατον όνομα, ο γλυκασμός των Αγγέλων, των θλιβομένων η χαρά! ω Μαρία, ω Παρθένε, ώ Μητέρα του Θεού και των Χριστιανών, εγώ είμαι εκείνος ο αχρείος δούλος, που οργίστηκε ο Υιός σου εναντίον μου, που με σιχάθηκαν οι άγιοι, που πρέπει να ξεπληρώσω της θείας δικαιοσύνης όλο το χρέος των απείρων μου αμαρτιών· τί να κάνω; Πού να καταφύγω; Από που να ελπίσω τη σωτηρία; Εγώ βάζω εγγυητή εσένα, εγώ προστρέχω σ' εσένα, εγώ ελπίζω σ' εσένα, γιατί εσύ είσαι των απελπισμένων η ελπίδα, των αμαρτωλών η καταφυγή, των χριστιανών η Μητέρα. Ελπίδα μου, καταφυγή μου, Μητέρα μου, δέξου τον οικέτη, φύλαξε το δούλο σου, σπλαχνίσου το παιδί σου· μία μεσιτεία, ένα λόγο, ένα νεύμα να κάνεις προς τον Υιό σου για μένα, εγώ είμαι σωσμένος. Μαρία, όποιος ελπίζει σε σένα, είναι αδύνατο να χαθεί.

(Ηλία Μηνιάτη, Επισκόπου Κερνίκης και Καλαβρύτων)

(Ηλία Μηνιάτη, Διδαχαί και Λόγοι, εκδ. Ρηγόπουλου, σ. 296-301. Μεταφορά στην νεοελληνική από Α. Χριστοδούλου, Θεολόγο.)

<http://bit.ly/131hLTm>